

ДОСВІД ВИКОРИСТАННЯ ЦИКЛОФЕРОНУ В КОМПЛЕКСНІЙ ТЕРАПІЇ ХВОРИХ НА ВІРУСНІ ГЕПАТИТИ В І С

В.В. Рябіченко, О.М. Будник, І.В. Рой, (Суми)

Мета роботи: проаналізувати вплив циклоферону на клінічний перебіг вірусних гепатитів.

Обстежено 19 хворих на вірусні гепатити В і С, що отримували в комплексній терапії циклоферон. Вік хворих коливався від 19 до 41 років, чоловіків було 10, жінок - 9. Середньотяжкий перебіг хвороби спостерігався у 14 хворих, тяжкий - у 5, жовтянична форма - у 17 осіб, безжовтянична - у 2. Хворих розподілено на 3 групи: хворі на гострі вірусні гепатити В - 15; хворі на гострі вірусні мікст-гепатити В і С - 3; хворі на хронічні вірусні гепатити С - 1. Циклоферон призначали в/м або в/в за схемою: 1-й, 2-й, 4-й, 6-й, 10-й, 13-й, 16-й, 19-й, 22-й дні. Ефективність препарату оцінювали за такими критеріями: загальний стан хворого, рівень білірубіну та трансаміназ.

При застосуванні циклоферону нами виявлене зменшення або зникнення артралгій, зниження рівня загального білірубіну та його фракцій, АсАТ і АлАТ. Так, рівень загального білірубіну знизився в 3,1-14 разів у 7 хворих, в 1,1-3 рази - також у 7 хворих, у решти (5 хворих) рівень загального білірубіну знаходився у межах норми і перед призначенням циклоферону. Така ж тенденція відмічена і при визначенні прямої фракції білірубіну та активності трансаміназ.

Отже, ми вважаємо за доцільне використання циклоферону в комплексному лікуванні хворих на вірусні гепатити (В, В+С, та С), особливо в період ранньої реконвалесценції при тривалій гіпербілірубінемії та гіпертрансаміназемії, при наявності артралгічного синдрому. Подібна тактика, на наш погляд, буде попереджати хронізацію процесу, сприяти повному видужанню хворого з елімінацією вірусу.

ЕФЕКТИВНІСТЬ АНТИБАКТЕРІАЛЬНИХ ПРЕПАРАТІВ ТА СУНАМОЛУ С У ЛІКУВАННІ ГОСТРОЇ ДИЗЕНТЕРІЇ

М.Д. Чемич, В.А. Бутко, (Суми)

Мета роботи - вивчити клініко-лабораторну ефективність використання фуразолідону, левоміцетину, норфлуксацину, комбінації декількох антибактеріальних препаратів та сунамолу С у комплексному лікуванні хворих на гостру дизентерію (ГД).

Обстежено 152 хворих на ГД. Перша група хворих отримувала крім загальноприйнятого лікування з етіотропною метою фуразолідон (33 хворих), друга - левоміцетин (42), третя - норфлуксацин (33), четверта - сунамол С (22), п'ята - комбінацію декількох антибактеріальних препаратів (22).

Для оцінки ефективності препарату використовували клінічні, лабораторні дані та інтегративні показники ендогенної інтоксикації. Діагноз ГД був